

عنوان مقاله:

واکاوی حرمت استتلال برای مردان محرم از دیدگاه امامیه و حنابله

محل انتشار:

پژوهشنامه مذاهب اسلامی، دوره 7، شماره 13 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

ابراهیم قاسمی - دانش آموخته دکتری مطالعات تطبیقی مذاهب اسلامی، دانشگاه ادیان و مذاهب، قم، ایران

علی مرتضوی مهر - استادیار گروه الاهیات، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

استتلال مردان در حج و عمره از مسائلی است که حرمت آن در حال سیر طریق برای محرم از منظر فقه مذاهب اسلامی، به ویژه حنابله، از آن رو که تحقیق در خورشان در مقایسه با مذهب امامیه صورت نگرفته، روشن نیست. لذا پرسش از حکم استتلال مردان در هنگام احرام و در طی کردن مسیر، مسئله ای است که نیازمند کاویدن تا مرحله پاسخی درخور است. در مذهب امامیه با توجه به سیره پیامبر (ص) و ائمه اطهار (ع) و در مذهب حنابله دیدگاه مشهور از احمد بن حنبل به همراه سنت نبوی و صحابه از جمله دلایلی است که حرمت استتلال و پوشاندن سر برای مردان محرم در روز را اثبات می کند. این تحقیق با هدف شناخت حدود و ثغور ادله و تبیین وظیفه و تکلیف مردان در احرام از جهت استتلال کردن در مسیر با تاکید بر مذهب امامیه و حنابله انجام شده و نیل به این مقصد در سایه توصیف و تحلیل گزاره های فقه مذاهب حنابله و امامیه با گردآوری داده های کتاب خانه ای میسر است که نتیجه آن، تبیین و تحلیل دیدگاه ها و ادله بر حرمت استتلال در مسئله استتلال در روز است.

کلمات کلیدی:

استتلال، اضطرار، امامیه، حنابله، حج، عمره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1246694>

